

мията, а той съ нея се расположилъ скрито задъ горитѣ при Рейхенбахъ, като турилъ близо до Стригау авангардъ.

Въ края на май 92-хилйадната австро-саксонска армия прѣминала прѣзъ хребета на исполинскитѣ планини (Riesengebirge) и дѣйствително тръгнала къмъ Ландсхутъ. Съюзниците допуснали да бжджтъ напълно излъгани и увѣрени, че Фридрихъ съвсѣмъ отстъпва къмъ Бреславль, безгрижно вървяли къмъ Стригау, имайки въ авангардъ саксонскитѣ войски. Но, въ време на това имъ движение, Фридрихъ скрито прѣкаралъ цѣлата прусска армия къмъ Стригау и испратилъ авангарда си на другата страна на този градъ. На 7 юний прѣди разсѣмване прусската армия, като прѣминала прѣзъ рѣчичката Стригау, построила се въ боенъ рѣдъ. Саксонскитѣ войски, като доближили до Стригау, били срѣщнати най напредъ съ огъня на прусската артиллерия, а послѣ тѣй стрѣмително атакувани, че били доведени въ пълно растройство и отблъснати прѣди още главнитѣ сили (австрийската армия) да успѣятъ да имъ дойдатъ на помощъ. Лотарингския принцъ ускорилъ движението, но тѣй като саксонцитѣ съставлявали авангарда и заедно съ това лѣвото крило на съюзната армия, то поражението имъ дало възможность на Фридриха съ дѣсното си крило да залови лѣвото крило на австрийцитѣ и да го отхвърли върху центра имъ, тогазъ когато отъ друга страна конницата на лѣвото прусско крило, сражавайки се съ извънрѣдна храбрость, издържала, подъ началството на Геслера, блѣскави успѣхи надъ дѣсното австрийско крило. Австрийцитѣ били разбити и отхвърлени къмъ Хохенфридбергъ. Ариергарда имъ, като заелъ Хохенфридбергъ и удържайки прѣдъ себѣ си лѣвото прус-

ско крило, обезпечилъ по нататъшното отстъпление на съюзната армия въ Бохемия, гдѣто тя се расположила задъ Елба, близо до Кѣнигсгрецъ, като загубила въ боя и въ време на отстъплението около 15.000 убити, ранени и плѣнени и още по много избѣгали.

Тактическитѣ распорѣждания на Фридриха прѣдъ боя и въ време на самия бой, съ които той приготвилъ и одържалъ побѣдата, се отличаватъ съ забѣлжително искусство, особено въ отношение на съвокупното употребление на тритѣ рода войски. Но Фридрихъ не се възползвалъ отъ одържаната побѣда и, имайки възможность съвсѣмъ да унищожи съюзната армия или поне да ѝ нанесе още по голѣмо поражение, оставилъ я да отстъпи безпрѣпятственно. Като отишълъ слѣдъ нея прѣзъ Ландсхутъ въ Бохемия, той се расположилъ на срѣща ѝ близо до Кѣнигсгрецъ, между рр. Елба и Адлеръ. Тукъ и двѣтѣ страни, безъ да прѣдприематъ нищо рѣшително, два мѣсеца водили малка война и маневрирали едната противъ съобщенията на другата. Но въ този родъ дѣйствиа австрийцитѣ отново взели прѣвъзходството, довели прусската армия до сжщото положение, каквото и прѣдидущата година, и най послѣ принудили Фридриха да отстъпва къмъ границитѣ на Силезия. Прѣслѣдвайки го, тѣ искали съ едно флангово движение къмъ Траутенау да го отрѣжатъ отъ Силезия и на брой 40.000 души атакували (на 30 септемврий) прусската армия, която брояла не по вече отъ 18.000 души, въ време на похода и на неудобна за дѣйствиата ѝ мѣстность при Сооръ или Зооръ (Soor). Тѣй като тѣ се появили срѣщу лѣвото крило на прусската армия, то Фридрихъ билъ принуденъ най напредъ да направи промѣнение на фронта съ дѣсния флангъ